

Rozhovory se životem 60

OBSAH

Emanuelův dopis do Čech-----	3
Nový svět-----	5
Vtělení – 2. část-----	6
Poznání Boha-----	7
Sféra zla-----	13
Pozemské setkání s Kristem-----	15
Lidské trápení-----	19
Stáří-----	23
Několik slov na závěr-----	24

Texty mohou být šířeny za podmínky, že toto se bude dít v nezměněné
a nezkrácené verzi zdarma a bude uveden zdroj
www.rozhovorysezivotem.cz

O DUCHOVNÍ SÍLE VŮLE

Milí sourozenci v Kristu. Tentokrát se budu zabývat myšlením a vůlí, důležitými schopnostmi člověka a dalších bytostí. Dostali jsme je darem od Boha. Začnu vůlí, unikátní vlastností zakotvenou v Boží jiskře. Na Zemi souvisí s vyšším Já či s egem.

Užívá-li vůli zralý člověk, směřuje ji tak, jak se líbí Bohu. Pak je takový člověk schopen mnohonásobně přemoci hmotu. Vidíte, jaká schopnost ve vás dřímá? Pomocí pevné vůle můžete v tomto životě dosáhnout obrovského duchovního vzestupu! Stát se pány životních situací! Během své pozemské mise toto dokázal Kristus. Dnes má na Zemi takovou schopnost několik jedinců, zatímco většina z vás podléhá přírodním zákonům.

Nyní se bráníte: co jsem já oproti Kristu! Nesouhlasím s vámi! I ty můžeš posilovat vlastní vůli a pracovat na svém duchovním růstu! Máš k tomu pomocníka - tvůj duchovní průvodce ti v tomto směru jistě pomůže. Podporuje tě, přeje si, abys duchovní sílu vůle, jež v tobě dřímá, probudil, začal ji vědomě směřovat a využívat.

Co mi to přinese? - ptáš se. Hodně. Sebedůvěru, vládu nad sebou - nad svým tělem i duší. Fyzické tělo začneš používat ve prospěch rozvoje ducha.

Pak začneš určovat svůj duševní i duchovní růst. Ale nezapomeň, úspěšný budeš, půjdeš-li Bohu blíž a od temna dál, protože, jak už jistě víš, Satan se snaží člověka na Zemi zbavit jeho vůle. Chce tě užívat jako svůj nástroj. Proto na vás také negativní síly stále útočí.

Podlehnete-li, budete sílu své vůle orientovat špatným směrem. Opět budete žít v područí Satana a jeho pomocníků. Rozvíjejte tedy Bohem žádané vlastnosti - skromnost, lásku, důvěru a víru v Boha.

Začněte konečně pomocí božské schopnosti myšlení důsledně kontrolovat své myšlenky. Buďte si vědomi toho, nač v každém okamžiku myslíte. Pamatujte:

1. Myšlenky jsou akční fluidální energie. Mají různý vzhled, různé schopnosti a různý účinek.

2. Vibrace shodných kvalit přitahují relativně stejné myšlenky a vytvářejí relativně shodné skutečnosti.

Za účinek projevu myšlenek proto zodpovídá nejen ten, kdo je vymyslel, ale také ten, kdo je přijal, ke komu se na základě podobnosti dostaly. Vší svojí vůlí se proto snaž, aby k tobě přicházely myšlenky světlé a abys také myšlenky dobře produkoval.

*Velké duše mají vůli,
ty malé pouze přání a touhy.
čínské pořekadlo*

*Neboj se tlaku,
protože tlak je to,
co mění drsný kámen
na diamant.*

anonym

NOVÝ SVĚT

Ježíšovi učedníci diskutovali: „Kdy přijde Nový svět, ten, který nás osvobodí od nadvlády Římanů a pohlavárů? Už jejich nespravedlnost nelze vydržet.“ Takový byl život v Izraeli, viděli strádání lidí, když procházeli s Ježíšem krajinou. Ale odpověď neznali, protože se Ježíš v té době modlil opodál. „Kdy mrtví naleznou klid? Kdypak přijde Nový svět?“ zeptali se ho, když se k nim opět připojil.

Ježíš, plný doznívajících modliteb, odpověděl: „Svět, který vyhlížíte, je už tady. Ale vy o tom nevíte, neznáte ho.“ Ale učedníci jeho slovům nerozuměli. Také já vám dnes chci přiblížit význam Ježíšových vět.

Nový svět objevíte jen ve svém nitru! Objevíte ho díky kvalitě hodnot, které uznáváte. Tento svět nelze rukama uchopit.

Ježíš přišel z duchovního světa. Tam žádní duchovně mrtví nejsou. Inkarnoval se z říše nesmrtelných, kde je život, žádný klid „mrtvých“. Duchovní čisté bytosti neznají omezení časem, ani prostor je neutiskuje. Znají svobodu, mír a život věčný, těší se z nekonečné lásky a bezpečí.

Ale vraťme se zpět k učedníkům. Zajímali se o vnější události, těm chtěli uniknout. Slovům Krista tudíž nemohli porozumět. Proto Ježíš pokračoval: „Nový svět, svět, po kterém tolik toužíte, je uskutečnění říše mého Otce skrze mne a Boží posly. Není to něco, co jednoho dne přijde. Tento nový světový řád se každému pozemšťanu zjeví v nitru pochopením pravdy a skutečnosti. Vždyť pravdy jsou věčné, jsou všudypřítomné a projeví se v těch, kteří budou žít v souladu s Božím řádem.

Po Ježíšových slovech zavládlo ticho – tak silně je oslovila síla myšlenky. A v tomto rozpoložení zaznělo: „Já jsem cesta k pravdě a k životu věčnému – a abyste toho dosáhli, nemusíte umřít. Protože to, co nazýváte klidem mrtvých, neexistuje. Duchovní říše kypí životem a do nich díky svému úsilí a svým činům vstoupíte.“

VTĚLENÍ

Protože Josef z Nazaretu se musí vzdálit za neodkladnými záležitostmi, budu pokračovat já. Téma mi sdělil posel Matky Marie a Josefa.

U Stvořitele není nic zbytečného ani chybného. Pokud by byla pravdivá tvrzení vašich náboženství, že duši Stvořitel tvoří v okamžiku lidského početí, pak by musel být stále ve střehu, kde a kdy se tak na Zemi děje. Musel by se věnovat pouze pozemským lidem. A pak, co by se dělo s dušemi, které nedostaly šanci žít na Zemi? Mám na mysli porod mrtvého dítěte nebo přerušení těhotenství aj.? To náboženští vykladači nedomysleli. A jejich posluchači to bez přemýšlení přejímají.

Některá náboženství mluví o karmě a reinkarnaci, ovšem zkresleně, takže něco na sebe navazuje, něco se zase vylučuje. Jak je na Zemi zvykem, není to ucelené. Tato učení vycházejí z dávných pramenů nebo vycházejí z výkladů pozemsky orientovaných lidí.

Duchovní pohled objeví semínko pravdy v každém vyznání. Však si pamatujete Ježíšovo podobenství o semenech. V mnoha zdrojích vnímáme myšlenkové proudy týkající se opakovaného vtělování do lidí. Východní nauky – hinduismus, buddhismus – mluví o řadě inkarnací, ale vy, příjemci čisté pravdy, si máte zvyknout každé tvrzení přefiltrovat. Evangelia mluví o bezprostředním duchovním spojení lidstva se Stvořitelem, které se v oněch dobách odehrávalo. Ovšem že by se tak dělo také nyní, že by i dnes existovalo živoucí spojení s duchovními, výše postavenými bytostmi existujícími mimo hmotu, mnohé křesťanské směry nepřipouštějí. Jsou přesvědčeny, že se vznikem posledního apoštolského evangelia spojení skončilo. Jediným zdrojem pravdy je jim tedy Bible. Spojení s Božími posly skrze média, mystiky atd. označují za subjektivní prožitky věřícího a netolerují je. Aniž by se jimi zabývali, nepovažují ho za zdroj zákonitých norem.

POZNÁNÍ BOHA

Božský klid ať přebývá s Vámi! Je vás zde mnoho - vy, lidé, tady v sále a vaši odvolaní příbuzní tam. Prožívají krásné časy, je jim mnohem líp, než vůbec tušíte. Jejich božský klid přijmete i vy, pokud na ně nyní začnete myslet. Tak vznikne společenství lásky a duchovní jednoty.

Takové celky vznikaly v blízkosti Ježíše i v oněch dobách. Všichni máme tvořit jednotu - skrze Krista. Pak jsme Bohu blíž.

Pravil jsem „Božský klid ať přebývá s Vámi.“ To je radostný stav. Nikdo vám ho nevezme, pokud ho nevyměníte za něco příliš pozemského. To záleží na vás, však víte, že máte svobodnou vůli.

Snažím se vám zprostředkovat moje osobní poznání Boha. Kdybyste mluvili sanskrtem, který je bohatší, mohl bych vám toho říci víc, popsal bych do hloubky pohnutky, jež vedly Stvořitele. Proto jenom stručně: skrze Krista Bohu blíž.

Když jsem ještě žil s Marií na Zemi, ptali jsme se Ježíše, zda nám může ukázat Otce - stejně jako vy dnes jsme si s Marií často povídali o Bohu. Ježíš byl pro nás vzácnou bytostí, ale stejně jsme od něho nedostali odpověď. Až mnohem později, když jsme díky Kristovi dosáhli vrcholu vývoje, řekl nám: „Podívejte se na mě!“ a často nám pak říkal: „Dívejte se jen na mne a skrze mne!“ A opravdu. Skrze Krista jsme viděli Otce.

Proč nám na Zemi Ježíš neslíbil, že nám Otce ukáže? Teprve až když jsme ve stavu duchovní dokonalosti spatřili Otce, řekl: „Už víte, proč jsem na Zemi na tyto otázky neodpovídal? Protože jsem tehdy nevěděl, zda splním svoji misi na Zemi.“

Negativní bytosti na Zemi nejvíc nenáviděly právě Ježíše. Musel coby člověk, a musíte tak dnes i vy, neustále bojovat - aby se nedopustil chyb, a tak neodpadl od Boha. Proto měl pochyby. Také vy nemáte jistotu a neměl jsem ji ani já a Marie. Země je pod nadvládou Satana a Ježíš v té době byl na stejné úrovni se mnou a s Marií. Proto tehdy nemohl slíbit, že nám ukáže Otce.

Ale nyní jsem už Boha viděl, a proto vám mohu skutečnosti, jež jste schopni pochopit, sdělit. Škoda jen, že jste to schopni přijmout jen přes slova. Také Ježíš musel používat mnoha podobenství, aby svým apoštolům, učedníkům, přátelům a národu přiblížil nebeskou říši. I já se o to chci pokusit.

Bůh žije v nedostupném světle. To už vás také mohlo napadnout. Žije ve svých osobních nebích. Mezi Stvořitelem a bytostmi tedy existuje hranice. Kdyby si Stvořitel nedokázal snižovat vibrace, nepřežilo by setkání s ním žádné stvoření. Ani ti nejčistší, co s Ním komunikují. Stvořitel může přijímat svá stvoření díky snížení svého energetického potenciálu a vyzařující síly, to umožňuje, že se s Ním mohou jednotlivé duchovní bytosti spojit.

Pamatujete na Mojžíše a trnitý keř? „Když ti ukáži svou tvář, přestaneš existovat.“ Člověk či duchovní bytosti mají tedy nižší vibrační kvalitu než Stvořitel.

Vy si pod termínem „duch“ představujete něco nejasného, beztvareho, něco, co si nelze představit. Z tohoto hlediska Bůh není duch. Bůh je bytost, má tvar, postavu, energii a může být spatřen.

Bůh je stvořitel všeho bytí. Ovšem schopnost tvořit předal některým svým stvořením. Proto dílo není jeho, ovšem je nositelem jeho vůle a energie. Své plány sdělil Kristu a archandělům. Bůh totiž nemůže stvořit něco, co je tvor.

Teď se mnozí z vás ohradí: Ale vždyť Bůh nás přece stvořil! Ano, ovšem je to jinak, než si představujete. Bůh je duchovní bytost, má tvar a podobu, to už jsem řekl. Jeho život je v každém z nás ve formě Boží jiskry! Ta je projevem Jeho života. Bůh je zdrojem našeho života

a všech dalších stvoření. Různé vývojové stupně jsou přichystány pro ty, jež se mají opět vrátit do Otcovského domova.

Tvoření probíhalo ve více periodách, každá ústila opět zpátky ke Stvořiteli. Pro vás je to nepředstavitelné, nepochopitelné. Stvořitel vše přitahuje magnetickým poutem, Boží jiskra se snaží spojit se znovu se svým zdrojem. Toto je základní pravda Boží.

A teď to přijde. Bůh k sobě přitahuje všechny bytosti. Ovšem ty mají cennou devizu od svého Otce – svobodnou vůli. Tento dar byl projevem jeho obrovské lásky. Ovšem svobodná vůle často brání přitahování magnetickým poutem, a tak hrozí, že byste mohli skončit v nicotě a ztracení. U Boha ale vše pulzuje životem a láskou.

Bůh je tedy v nás, díky Boží jiskře nás řídí a ovládá. Žijete ve věku počítačů. Tak tedy – tak jako počítač naprogramoval člověk, tak Bůh geniálně naprogramoval nás.

Stvořitel dokáže číst naše nejtajnější myšlenky, a to dokonce u všech tvorů současně.

Bůh je však ve všech svých stvořeních přítomen skrze svoji Jiskru, ne skrze svoji osobnost. To nepleťte. Tato skutečnost je příčinou toho, že Bůh všechno neví. A už tuším, jak někteří z vás v duchu voláte – vždyť Bůh je vševědoucí! Ano, je do určité míry minulost, přítomnost i budoucnost.

Bytosti vybavené Boží jiskrou a svobodnou vůlí jsou ve svém rozhodování v podstatě svobodné. Proto není Bůh absolutně vševědoucí. Sice o mých slovech pochybujete, ale je to tak.

Kdyby totiž Bůh znal i ta nejintimnější tajemství či náhlý obrat v náhledu člověka, pak by člověk nemohl být vybaven svobodnou vůlí. Pak by bylo zbytečné, aby nás zkoušel. Bylo by zbytečné tvořit bytosti se svobodnou vůlí.

Takže my, kteří máme Boží jiskru, jsme částečně svobodné osobnosti. Ovšem toto se týká našich okamžitých rozhodnutí. Stvořitel ví, kam směřuje tvůj život. Pokud se ale náhle otočíš, změníš svůj

názor, to On neví. Ale zná následky, které tento náhlý obrat vyvolá. Tento nepatrný prostor nám Stvořitel dal.

Na Zemi jsem byl vícekrát. Musel jsem podstoupit zkoušky, zda jsem hoden své úlohy, zda jsem věrný Bohu. Jestli jsem schopný naplnit úkol, který mi Kristus dal. Tohle mnozí z vás nevěděli a vaše myšlení se hned začíná věnovat nedůležitému. Každý Boží posel plní cí důležitou pozemskou misi musel zkoušky absolvovat během jednoho či řady pozemských životů. Musel prokázat, že je zralý úkol splnit. Totéž platilo i pro moji pozemskou manželku Marii. Ovšem Kristus zde byl pouze jedenkrát, a tak to také zůstane. Samozřejmě byl i na jiných planetách, ovšem ne v podobě pozemského člověka.

Bůh má tvar, podobu, je tedy poznatelný. Ne pro vás – možná později. Protože Bůh nemůže tvořit nic ve formě, předal tvořivou schopnost Kristovi. Kristus tehdy obalil Boží jiskru svojí zářivou silou, vy ji nazýváte Kristovo světlo. Tak byli stvořeni další.

Sedmiramenný svícen s nejvyšším prostředním světlem mluví o tomtéž. Kristus je ono nejvyšší světlo. Vlevo i vpravo má tři archanděly, přesněji řečeno duály. A už se ptáte: „Kdo jsou ti duálové?“ Jste zbytečně zvědaví. Stačí vědět, že to jsou tak vysoké duchovní bytosti, že se s nimi setkáte jen výjimečně. Pokud je ale zavoláte, zareagují. A je-li to v souladu s přáním Božím, pošlou Boží posly. Ti vaši prosbu splní. Nemá význam říkat jména. Pro vás je nejdůležitější váš duchovní průvodce. A on s vyšším duchovním světem spojen je.

Takže opakují: Kristus je stvořitel všeho, co má tvar. Protože tvar či podobu Bůh netvoří. Až na jednu výjimku – tou je Kristus. Kristus nás potom všechny obalil svým světlem. Zahalil Boží jiskru.

Nejprve musíme Krista poznat ve svém bližním. Ale to se vám nelíbí. Lidé před Boží jiskrou, ani před Kristovým světlem žádný respekt nemají. To je znak doby, ve které žijete. A co vy? Vy nepoškozujete ostatní, škodíte ovšem sami sobě tím, že Boží jiskru a Kristovo světlo ve druhých nerespektujete. Nerespektujete Boží

život, jedince stvořené Kristem - lidi, zvířata, rostliny atd. Ve všech je Boží život a forma od Krista.

Zpátky k Bohu. On je duchovní bytost, což neumenšuje jeho autoritu, i když u vás možná ano. Vy si pod pojmem bytost představujete něco jiného nežli já. Bůh je nejvyšší jednotka bytí, dosud nestvořená, ono vnitřní, co nás pohání – On je moc a síla a naplnění, kterou váš rozum není schopen uchopit. Alespoň na stupni dnešního vývoje.

Stvořitel nám věnoval lásku, nenacházím vhodnější slovo pro tento božský stav. Vy lásce dáváte určitou pachuť. Tato duchovní božská láska nikoho nenechá na holičkách, nikoho nenechá padnout, v každém vidí bratra, když už byl jednou stvořen.

Stvořitel vám dal číslo, jméno, duchovní identitu a osobnost. Každý z vás je neopakovatelný, jedinečný. Dokonce i vaši duálové se od vás liší. Jste osobnosti jako my, všichni jsme zapsáni ve Stvořitelově knize věčného života. Protože jsme nositeli Boží jiskry.

Nyní ještě k Boží jiskře. Jedná se o část Boha, jež byla obdarována láskou, moudrostí a svobodnou vůlí. Je to zárodek vložený do každého z nás. Má vzklíčit a vyvinout se k dokonalosti. To je váš i můj úkol.

Vaše potíž je v tom, že se příliš upínáte na těch pár pozemských let strávených na Zemi. Je to sice čas důležitý, máte činit rozhodnutí, která vás přiblíží Bohu. Jedná se však jen o nepatrný časový úsek. Je tak kratičkový ve srovnání s dobou žití před pozemským narozením i po opuštění mrtvého těla. Tento život je zlomeček z vašeho věčného žití, života bez hranic.

A přesto se tento váš život v něčem podobá Bohu. Ani k vám se vaši odešlí bližní nevrátili. To je mi líto, že to tvrdíte. Mrzí to mne i vaše přátele, kteří tu nyní jsou. Protože oni se přes četná úskalí opravdu už vrátili zpět k Bohu. I když to kdysi považovali za nemožné.

Shrneme-li vše, pak můžeme být jen vděční a říci: Díky, Kriste, za tento nádherný dar. Za Bohem dané bytí, za život nemající začátek a konec. Stále je tu, věčné bytí. A vám pravím, radujte se, že jste už na Zemi pochopili, co to věčný život je. Doufám v jedno: že po tomto pozemském životě vás čeká život krásný, harmoničtější a prožívaný v řádu.

Děkuji za pozornost. Nebylo to dokonalé, jiné duchovní bytosti by to vyjádřily jinak. Chápu, že se vším mnozí nesouhlasíte. Ale až budete na druhé straně, pochopíte, že jsem na těchto důležitých setkáních mnohé vyjádřil velice dobře. Ale vy jste ještě řadu věcí nepochopili.

Jsem rád, že vám mohu požehnat, vám i vašim přátelům z onoho světa, sourozencům usilujícím o dokonalost. Děkuji.

Kristus vám žehnej. Pane Ježíši Kriste, synu Boží, Tys vše ulil do formy dle vůle Otce. Obdaruj je svým svatým požehnáním. Pomoz, aby se osvobodili od pout a závazků, jež je tady tíží. Dej jim světlo, prosím, rozžehni ho v nich.

Svíce dohoří. Ale pozná-li člověk existenci Světla, pochopí, že právě Ty jsi Světlo světa a žes nepřišel bez důvodu.

Požehnej je všechny. Posvět' jejich svíce, jež se stanou světlem. Posvět' i věci, které přinesli. Dej jim, prosím, sílu vzepnout se k pravému duchovnímu životu. O to tě my, Tvoji poslové, prosíme. Dej, ať vpustí do svého života radost a pomocníky, jež jim podávají nápomocnou ruku, kteří je pozvedávají blíž k Tobě.

Skrze tebe, Kriste, k Otcí.

Amen

SFÉRA ZLA

Milí sourozenci!

Sdělení vám připravuje celý tým Božích poslů, a tak cítíte, že v něm existují určité proudy. Ovšem všechna jsou v souladu s učením Krista. V nízkých sférách však vládne Satan a jeho pomocníci.

Dnes na Zemi hodně ovlivňuje pozemská psychologie. Stále více přívrženců získává také astrologie a kosmologie – tyto směry ovlivňují člověka nejvíce. Mají sice také duchovní rozměr, ale člověk je hodnotí příliš materialisticky, takže tím umožňuje vliv negativních bytostí.

Vaše věda žádá pro zásahy jemnohmotných bytostí důkazy. Duha odmítá, proto jsou její výsledky v této oblasti nesprávné. Například prostor považuje za trojrozměrný, a posmrtný život z tohoto důvodu odmítá. My se vám snažíme vysvětlit, že vícerozměrný sférický prostor je skutečný a parapsychologická tvrzení správná. Ovšem to je na pozemskou vědu příliš. Pak je změna smýšlení lidstva v nedohlednu. Člověk ale vývoj nezastaví!

A protože právě ve vícerozměrném prostoru působí negativní bytosti, mají volné pole působnosti. Jejich vliv sílí. Jejich sféra přesně zapadá do zemské, ale odborníci se o ni nezajímají, chybí jim vlastní zkušenost - protože se tím nedají získat žádné lukrativní výsledky. Přitom by toho mohli tolik prozkoumat – vlivy na psychiku, na strukturu hmoty, na určité způsoby chování. To najdeme ve všech národech. Ale rozumíme tomu – Lucifer a jeho stoupenci důkladně maskují svá působení – tedy například tzv. strašení, místní přízraky, černou magii. Ty pak jsou přisuzovány lidem.

Naším úkolem je osvícení pozemského lidstva. Ovšem důležité jsou prožitky člověka, hledání příčin jeho psychického napětí. Poznát, že dlí v jiné dimenzi.

Lidem vyspělé západní civilizace naléhavě doporučujeme, aby si v tomto směru rozšířili obzor. Ovšem nečiní tak, odmítají pravou víru hledající, kdo vlastně jsou, odkud sem přišli a kam se ubírá jejich životní cesta. Netuší, proč vlastně žijí na Zemi. Z toho důvodu se lidstvo bude potácet z jednoho utrpení do druhého a dále zasévat nenávist, sváry, závist, zlobu, nebudou schopni spolupracovat.

To je přesně to, co si přeje pán temna. Chce, aby člověk byl zcela závislý na něm a jeho vazalech.

Pamatujte: nenávist, závist a zlobu lze rozpustit jen láskou. Láskou žil a učil ji žít Ježíš. Jednejte také tak.

*Nemějte tedy starost a neříkejte: Co budeme jíst?
Co budeme pít? Co si budeme oblékat?
Po tom všem se shánějí pohané.
Váš nebeský Otec přece ví, že to všechno potřebujete.
Hledejte především jeho království a spravedlnost,
a všechno ostatní vám bude přidáno.*

Mt 6,31-33

POZEMSKÉ SETKÁNÍ S KRISTEM

Nejprve vás chci požádat, abyste, dokud jste ve vysoké vibraci, se modlili za Jana od Boha - aby nepropadl pozemskému mamonu. (Jedná se o pozemského prostředníka duchovních lékařů. Žije v Brazílii a velmi se zasloužil o to, že se opět na Zemi usídlil svět Boží a skrze něj působí.)

Temné síly Janovi brání v práci, a proto mne jeho ochránci poprosili o podporu. Tento člověk se inkaroval s cílem pomáhat nemocným lidem a těm, kteří se na své cestě Bohu blíž setkávají s těžkostmi.

Nyní se chystá vydat do světa, dostal lákavé nabídky. Jeho ochránci vnímají, že může selhat, že nemusí odolat pokušení peněz. Hrozí rovněž nebezpečí, že zneužije d'ábelským způsobem síly a moci, jež mu daroval duchovní svět.

Negativní síly se ho chystají ovládnout, proto jsou důležité vaše modlitby ke Kristu, myšlenková podpora a pomoc jeho duchovním ochráncům. Ovšem hlavně záleží na něm samotném a na jeho okolí. Aby zůstal přimknutý k Bohu a Kristu.

Přítomnost mediálně nadaných pozemských lidí je důležitá jak pro nás, tak i pro vás. Lidstvu pomáhá si uvědomit existenci duchovního světa. Také to, že komunikace s námi je možná a že z výše postaveného světa může přijít zásah. I tato skutečnost může odstartovat duchovní růst.

V mentálním okolí bratra Jana se usídlily určité negativní bytosti. Za této situace je třeba, abyste se do jeho obrany zapojili také vy. Aby se temným bytostem neotevřela vrátka, aby ho nezneužily, protože pak by svoji sílu využíval v jejich prospěch. Náhlým úbytkem sil by Jan zkolaboval - tak dopadla mnohá média.

Simeon a Ježíš

Vraťme se k době Ježíšově, k Simeonovi, další mediální bytosti. Tomu bylo řečeno, že neodloží tělo, dokud neprožije pravou radost. A dočkal se: stalo se to v chrámu, kde spatřil Ježíše, jenž měl být, dle tehdejších zvyklostí, obřezán. Tehdy Simeon zvolal: „Pane, jak jsem blažený! Raduji se z toho, že jsem Ho viděl! Nyní už můžeš svého služebníka z pozemské sféry odvolat.“

Když se Ježíš narodil, andělské bytosti plny radosti zpívaly: „Mír na Zemi všem lidem dobré vůle. Radujte se, neb přišel ten, který vás osvobodí z područí, v němž žijete.“

Každá duchovní bytost se má radovat. Vy máte své pozemské radosti, ale ty jsou pomíjivé. Pravá radost je trvalá, neuhasne. Pravá radost člověka povznáší. Tu zažijete ve společenství Ježíše Krista, až se s jeho pomocí povznesete z bahna Země.

Před tisíci lety proroci zvěstovali příchod Krista; dávali tak lidem odvahu jít životem. Dnes zase očekáváte proměnu Země. Přejde ve správný čas. Zatím doba nedozrála, ani věda o kosmu ji prozatím není schopna určit.

Správný čas neurčuje postoj hvězd. Stanoví ho vaše kvalita. Co myslíte, mohou kosmičtí bratři s lidstvem počítat? Mohou vás přičlenit k dimenzím lásky, radosti, spolupráce a útočiště? Jsou na to již lidé zralí? Na to si odpovězte sami.

Již ve středověku mluvili Boží poslové o přeměně Země. Mnozí se toho obávají. Vy ale strach mít nemusíte. Vesmírní bratři se již těší, až vás budou moci mezi sebe začlenit. I ti, kteří odešli před vámi, se z toho radují.

Naučte se mít radost z toho, že smíte žít! Těšte se ze života. Radujte se ze společenství s Kristem! Stvořitel vás povolal k životu, čeká vás radostná budoucnost, těšte se z takové perspektivy. Ano, přijde přeměna Země. Zralost každého člověka rozhodne o dalším. A znakem zralosti je také potěšení z každého dne.

Chtěli jste se narodit na Zemi. Až na pár výjimek procházíte řadou pozemských inkarnací. Tolik bytostí o to usiluje! Na Zemi působí Kristus, osvoboditel z moci temnoty - proto jste sem přišli i vy.

Mocné duchovní bytosti vás na život důkladně připravily, takže jste přicházeli s předsevzetím: Tentokrát to dokážu! Tentokrát se na Zemi setkám s Kristem.“

A už namítáte. „Ale to není pravda, že je Kristus na Zemi.“ „Jak to, že ne?“ ptám se já. V každém z vás je Kristus přítomen. Ovšem v podobě Kristova světla. Je přece snadné říkat místo zlých slov ta láskyplná. A tím Kristovo světlo sílí. Roste radost ze života, jež rozprostře se v celém vašem podvědomí.

Trénujte to. Hledejte bohatost vnitřního světa, objevujte duchovní přátelství. I zevně máte působit – pomáhat, sloužit, milovat, inspirovat k cestě k Bohu. Jste součástí celku. Máte příležitost obdarovat druhé radostí, mírem, nabídnout jim pomoc či stát se jim útočištěm.

„I ten nejspravedlivější padne během dne 99krát,“ pravil Ježíš. Pokud byste kontrolovali všechny své myšlenky, pocity, pohledy, vše, co jste učinili, bylo by toho ještě mnohem víc.

Už myšlenka znamená čin. Myslíte tak, jak chce Bůh? Pociťujete neustále lásku ke svým bližním? Miluješ tak, jak chce Kristus? Jak často zareagujeme, a tentokrát nevyjímám ani sebe, jinak, než bychom se chovat měli.

Probral jsem to opravdu do hloubky. Ale patří to k tomu, co učil Kristus. Ten má osobní pozemské zkušenosti, četnými podobenstvími proto vedl k věčnému životu. Budete-li žít podle jeho rad, nebudete už postaveni před nutnost vracet se na planetu Zemi.

Těšte se! Hodně se změní, až přijde ten správný čas. Zažijete to. Marie při pohledu do tváře Boha omdlela. Vy dnes pokládáte základní kámen pro tuto událost. Vykročte s radostí v srdci se slovy: „Uvidím Stvořitele, bude s Kristem a skrze něj ho spatřím.“ To je první počín k vítězství.

Děkuji za podporu bratra Jana od Boha a dalších, jež se na Zemi obětují pro lidstvo. Často trpí, abyste vy konečně prohlédli.

Sláva Kristu, jenž se obětoval, odolal pokušením Satana na kříži a Otce nezradil. Dokázal to! Jeho čin vám otevřel cestu k cíli, našemu věčnémužití. Vzchopte se a prostě našeho nebeského Otce. Vždyť on je všemocný a my mu chceme sloužit.

Kristus se svými pomocníky je připraven na Zemi zasáhnout. Tehdy mnozí zažijí pravou radost ze života věčného ve společenství nebeského Otce. Do té doby se těšme z jistoty, že Kristus nás vede domů. A my, Boží poslové, Ti pane, Ježíši Kriste, s tím chceme ze všech sil pomáhat.

Amen.

LIDSKÉ TRÁPENÍ. TRÁPENÍ?

Paní Marcela má čtyřletého syna s autismem a manžela s narušenou osobností. Zveřejňujeme korespondenci členky naší skupiny s ní:

Dopis

„Dobrý den, je to asi 14 dní, co mi přišel mail: „Neměla by sis Jeníčkem kazit své mládí, co zbyde z Tvého života, když je každá pomoc marná? Jsi mladá holka, která by si zasloužila lepší život.“

Proč mi tohle někdo napíše? MILUJI svého syna celým svým srdcem, celou svou duší. Nevyměnila bych ho za všechny poklady světa.

Co se odpovídá na takový mail? Není to první takový. Už jednou mi někdo napsal, že "takové" dítě by nemělo být doma. Jak někomu vysvětlit, že svého syna nechcete dát do ústavu? Chudák, jak by tam asi trpěl. Jen ta představa je hrozná.... Nepopírám, že jsou někdy dny, kdy jsem na pokraji sil, ale k tomu by mi stačila láskyplná náruč partnera, o kterého bych se mohla opřít a u něhož bych nabrala sílu. A když ta není, musím to zvládnout sama. A já doufám, že to zvládám. S pomocí přátel i s pomocí Boží. Věřím, že jsou moje děti šťastné, spokojené a odměnou je mi nejen úsměv na jejich tváři, ale třeba to, že se holky "drží" doma, že neutíkají jinam, že se mi svěřují, že je chválí paní učitelky na třídních schůzkách i lidé ve městě.... I moje srdce mi říká, že jsou šťastné - navzdory handicapu v rodině.

Abych se vrátila k těm třem řádkům. Jediné pozitivum na tom je, že si někdo myslí, že jsem mladá. Ač já se někdy, když usínám kolem druhé hodiny ranní, cítím na osmdesát, kolem půlnoci se těším na pár řádků v knize a s díky za každý nový den spokojeně usínám. Jsem pyšná na to, že jsem zvládla 11 měsíců (od stanovení diagnózy) bez antidepresiv, i když jsem si někdy myslela, že k nim mám úspěšně narkroeno.

Zmatek a chaos, tak postižené dítě to většinou není. Jeníček je můj andělíček. Beru ho takového, jaký je. Respektuji jeho strachy. Co mi to dalo? Spoustu trpělivosti, tolerance, pochopení, odhodlání, srdce

naplněné bezpodmínečnou láskou a úctou ke každému člověku, spoustu poznatků o autismu a o poruchách osobnosti, spoustu skvělých přátel nejen na internetu – a také to nejdůležitější – víru v Boha i v sebe. Víím, že to zvládnu. Nejsem sama. Bůh je se mnou v každé situaci a víím, že se na Něj mohu spolehnout.

Co je lepší život? Spousta peněz, dobrá práce, dovolená u moře...? Věnuji se dětem. Pevně doufám, že cítí mou lásku, podporu a vědí, že je mám moc ráda a že tu jsem pro ně.... A možná, kdybych byla „zapojená do pracovního procesu“, „lítala“ bych mezi prací doma a v zaměstnání a nejspíš bych tolik času na své děti neměla.... A když jsem dnes přišla do pokojíčku holek a viděla, jak si hrají s panenkami a magnetáčky, vytryskly mi slzy do očí... Copak by něco tak krásného vymyslelo dítě, které by nebylo šťastné....?

Neměnila bych s nikým. Snažím se nedívat do minulosti, neděsit se budoucností, ale denně se RADOVAT z maličkostí. Vždyť každý den přináší tolik krásných věcí, situací a příležitostí k radosti. Nechci "lepší život". Můj život je totiž ten nejlepší, jaký může býta díky Bohu za něj...."

Odpov

„Vážená paní Marcelo, milá přítelkyně Marcelko, děkuji za Váš nádherný dopis.

Ty úvodní dva vzkazy dokážou člověkem otřást, to chápu. Ovšem jsou také silným impulsem si to v hlavě srovnat. Co je smyslem života? Kdy druhý člověk může pomoci? Co je dobrý život? Přesně tak se ptáte Vy a stejně dobře si odpovídáte. Smyslem života vyspělých lidí (a těch na Zemi není hodně, ti žijí v ústraní) je najít cestu k Bohu, učit se, odžít si karmu, nevytvořit si další a splnit poslání, se kterým sem přišel.

Život na Zemi není procházka růžovou zahradou, a kdo tohle čeká, nedočká se. Ale může být poklidný a radostný. To když člověk bez protestu přijímá události, jež přicházejí. Protože ví, že mají smysl. Narodí-li se mamince dítě, pak si ji vybralo, protože vědělo,

že s její pomocí svůj náročný život zvládne. Když tohle žena ví, ani jí nenapadne odložit své dítě do ústavu.

Kdo tvrdí, že v rodině, příbuzenstvu vládnou ideální vztahy, mýlí se. Pokud manželství není duálové, a takových je minimum, tak i tam to skřípe. Ale vztah je třeba vydržet, protože jinak se bude v některém dalším životě opakovat v horší verzi. Jako jste to udělala v případě s Jeníčkem, tak i v partnerském životě je zapotřebí stavět na drobnostech, radovat se z hezkých okamžiků, určitě jsou. Četla jsem vyprávění jednoho zralého člověka, byl neprávem vězněn, dostal se do izolace, kde se objevil paprsek světla jednou denně. Těšil se z něho a radoval se, že není v opravdové samotě, protože s ním žil - šváb. Zabýval se jím, vyprávěl o tom s takovým humorem a laskavostí.

Váš chlapec byl nepohyblivý? Vůbec jsem to na něm nepoznala! Láskyplná náruč partnera chybí, píšete. Ale znáte pohlazení krásným textem, možná nadčasovou hudbou. Máte přátele, doufám, že i já k nim patřím. Rodina je karmická, tam je třeba pokorně pracovat a na její fungování vynaložit veškerou svoji energii. Ale nebudete vysílena, právě za takový postoj Vám bude energie vrácena, dostanete jí víc, než kolik jste jí vydala.

Z Vašich dcerušek čiší klid, radostnost jejich dětství, ony svého brášku berou takového, jaký je. On se k nim narodil, patří k nim i k jejich mamince.

Nevracejte se k tomu hrubému necitlivému mailu. Napsala ho nevědomá osoba neznající řád života a stála při ní horda temna. To je rafinovaný způsob, jak Vás svést z cesty. Já být Vámi, takový mail bych vymazala a občas za adresáta poprosila, ať najde cestu k Bohu. Takoví lidé jsou nevědomé nástroje Tmy.

Vaše texty, které publikujete, nesmírně pomáhají maminkám se stejným osudem. Tady platí, čím hůř, tím líp. Čím náročnější scénu popíšete, tím víc jim pomůže, že i jiná maminka bojuje. Ovšem ti, kteří mají život snazší, takové texty číst nedokážou; přiznám se, i já občasné popisy hrůzy, které zažíváte, nejsem schopná dočíst do konce. Pak si nevědomé ženy mohou říct, to se nedá vydržet. Tím chci říci,

že Vy ze sebe na papír dostanete onu hrůzu, která Vás chvilenu držela pod krkem, ale pak Vás posílí jiskřičky v Jeníčkových očích a jeho klid a mír, jenž také zažívá – Láska Boží se snaží, abychom všichni na Zemi prožili krásu. Ti druzí se v tom vyřčeném nebo popsáném mohou jenom babrat.

Pouze nevědomý člověk si myslí, že autistické dítě je nebezpečné a zlé. Je to, stejně jako my, Boží dítě, i ono je zahaleno Jeho láskou a určitě o ní ví. Jen o ní neumí vyprávět. Ale tohle Vy na svém synáčkově občas zahlédnete, a to Vám dá sílu ve své práci, ve svém poslání pokračovat dál.

Milá paní Marcelko, mé známé umíral syn na drogy. Utekl několikrát z léčebny. Dovedete si představit tu trýzeň, kterou zažívala, když zjistila, že fetuje, když se s ním děly všechny ty věci? Dnes je to žena opravdově věřící a s pomocí Boží, kterou téměř fyzicky vnímá, se začíná vše měnit. Bez ústavu, léků a odvykacích kúr. Děje se to díky statečnosti matky, jejím vědomostem a spoluprací s Božím světem. Právě ona žena mi řekla, že v začátcích svého utrpení viděla film Mela Gibsona o posledních hodinách Ježíše. Já nemohla zhlédnout ani ukázkou, jak byla drastická. Ona prý však seděla a dívala se na celou tu hrůzu. Že jí pomohlo sledovat utrpení, ale také statečnost člověka, který byl nevinný a přesto, z lásky... Má Krista stále před očima, je jejím vzorem. Ostatně Kristus je i mým vzorem.

Ano, máme se učit trpělivosti, toleranci, pochopení, bezpodmínečné lásce a úctě ke každému člověku, máme poznat, že to Boží jiskra v nás je zárukou věčného života a krásy každého člověka. A že se vyplatí ji hledat. Vy nepochybujete, že ji v sobě má Jeníček a určitě ji časem znovu dokážete najít i ve svém pracovitém urostlém manželovi.

Lidský život znamená žít současností. Umět se radovat z drobných všedních věcí. Milá paní Marcelko, ano, Boží režie pro Vás vymyslela tu nejdokonalejší školu; plni lásky jste Vy a karmická rada připravovali Vaši votickou misi. Nepochybují, že ji zvládnete. Na jedničku, říkám jako bývalá učitelka.

Obejměte za mne Vaše dcerušky, pozdravujte svého manžela a usmějte se za mne na svého statečného synka. Víte, jak on byl nebojácny, když věděl, jak bude jeho fyzické tělo fungovat, a přesto s odhodláním do toho šel? Že Vám nebude schopný vyznat lásku, a přesto všichni tam nahoře doufali, že jeho maminka to bude vědět a dokáže ho životem vést.

STÁŘÍ

úvaha Pavly Kašparcové publikovaná na senio.cz, 1. část

Milí přátelé!

Jsem jedna z Vás, i když nežiji společně s Vámi. I já se již blížím sedmdesátce, která mne však netíží, spíše naplňuje radostí a vděčností za všechny dary, které mi život dopřál. Nebyl to život lehký, ale jsem vděčna za všechny jeho těžkosti a rány, které mne učily porozumět těžkostem a bolestem cizím, a tím se přiblížit k pravému smyslu lidského života, k lásce. Nemíním lásku v tom smyslu, jak ji většina lidí chápe. Spíše lásku odpouštějící, nesobeckou, která nás denně otvírá bohatstvím vnitřních prožitků a spojuje nás s Láskou univerzální, s Tvůrcem. Tato Láska a radost jsou elixírem silícím naši duši a tělo. Ale musíme chtít a učit se ji poznávat, přijímat a žít, bojem proti vlastnímu egoizmu.

Nehledejte ve stáří jen opuštěnost a tělesné utrpení. Stáří je nádherná doba zralosti a předávání plodů života. Musíme akceptovat, že již nejsme hmotně zaměřenému snažení lidské společnosti tak potřební jako v době mládí, ale můžeme jí předávat hodnoty mnohem větší: své zkušenosti, vzpomínky a prožitky. Pro stáří znamenají vzpomínky to, co pro mládí sny. Ze snů vyrůstaly a vyrůstají všechny velké objevy a díla země.

Nejcennějším darem stáří je dostatek času pro sebe sama, pro svůj vnitřní život a tiché rozhovory s Tím, který nás stvořil a vede. Není potřeba, abychom stále padali na kolena, křížovali se a odříkávali nepřetržitě naučené modlitby. Tvůrce se raduje i z nejmenších činů, třeba z láskyplného úsměvu a dobrého slova pro potřebného.

Pomoc bližnímu, láska a porozumění jsou nejcennější modlitbou, která stoupá až k Jeho trůnu. Když jste smutni a cítíte se opuštěni, hovořte s Ním, jako kdyby stál vedle vás. Je tomu tak, nejste sami, máte kolem sebe mnoho Jeho pomocníků a průvodců, jen na ně musíte věřit a svěřit se jim s důvěrou.

NĚKOLIK SLOV NA ZÁVĚR

leden 2011

Milí přátelé!

Držíte v rukou 60. číslo Rozhovorů se životem. Děkujeme Bohu, že pramen čisté pravdy nevyschl a dále k vám proudí. Kolikrát vám budeme moci ještě sešity předat, nezáleží na nás, ale na pomoci shora.

Dostáváte řadu sdělení našich duchovních učitelů, které byly raskouským přátelům předány na vánočním setkání 2010. Josef z Nazaretu mluvil o poznání Boha a jeho slova doplnil Emanuel sdělením o pozemských setkáních s Kristem. Můžete číst i překlady písemných sdělení našich duchovních poslů.

Když jsem prosil Emanuela o dopis do Čech, obdržel jsem obsáhlé sdělení o duchovní síle vůle. Ještě než vy ho budete číst, dostali ho i zdejší přátelé v Sešitech Josefa z Nazaretu. Byli překvapeni závažností sdělení.

Nemluvím už o tom, kdy vám budu moci předat další sešity osobně. Nemohu říci nic určitého. Posílám vám všem mnoho pozdravů a přání všeho nejlepšího v novém roce. Doufejme, že nám nepřinese nic horšího než rok minulý.

Bůh budiž pozdraven!

František